

Toimiminen odottamattomassa tilanteessa

Tilanteen tiedostaminen ja turvallisuuteen liittyvät perusasiat voivat pelastaa päivän

Kun olosuhteet saivat äkillisen ja odottamattoman käänteen eksoottisen lämminvesisukelluksen aikana, sukellusjohtajamme päätti keskeyttää. Hänen tietoisuutensa ryhmän kyvyistä, huononevista sääolosuhteista ja voimistuvasta meren tilasta sai hänet tekemään ensimmäisen useista sinä päivänä tehdyistä hyvistä päätöksistä.

Ryhmänä aloimme uida pois riutalta, jossa olimme sukeltaneet noin 30 jalan korkeudessa, ja suuntasimme kohti venettä. Olin ryhmän takaosassa, kun tajusin, että olin usein tasoittamassa korviani. Kun tarkistin syvyysmittarini, näin, että olin laskeutunut 50 jalkaan; Vastauksena aloin evätä kovemmin ja lisäsin hieman ilmaa kelluvuuskompensaattoriini (BC). Kun sukellusystäväni katsoi taaksepäin ja antoi minulle OK-merkin, vastasin OK.

Jatkoin ponnistelujani nousuun pitäen silmäni ryhmässä, mutta minun piti silti tasoittaa usein. Lisäsin lisää ilmaa BC:heni ja potkaisin kovemmin, mutta olin pudonnut 65 jalkaan. Jouduin alavirtaukseen, enkä päässyt irti siitä.

Kun sukellusystäväni tarkisti minut uudelleen, kerroin hänelle, että oli ongelma, joten hän tuli avuksi. Yhdistimme kädet ja potkaisimme yhdessä ulos alavirtauksesta ja lopulta liittyimme ryhmään heidän turvapäähdyksensä aikana. Myöhemmin hän sanoi olevansa huolissaan siitä, että olimme saaneet nousta liian nopeasti, mutta hänen sukellustietokoneensa vahvisti sen, minkä jo tiesinkin - matalampaan syvyyteen pääseminen vaati työtä. Koko tapahtuma tapahtui noin kahdessa ja puolessa minuutissa.

Mikä meni oikein?

Useat tekijät vaikuttivat tähän myönteiseen tulokseen. Ensin huomasin ongelman ja ryhdyin toimiin. Evästi kovemmin ja lisäämällä ilmaa BC:heni vastustin alavirtauksen vetoa. Vaikka koulutukseni ja kokemukseni ehdottivat, että siirryin lähemmäs riutta saadakseni helpotusta voimakkaasta virtauksesta, olosuhteet eivät tarjonneet sitä mahdollisuutta, koska olimme avovedessä.

Toiseksi, kun ponnisteluni eivät tuottaneet toivottua tulosta, pyysin apua. Yhdessä sukelluskaverillani ja minulla oli voimaa päästä eroon alavirtauksesta.

Kolmanneksi sukellusystäväni pysyi lähellä ja oli tarkkaavainen, joten hän pystyi antamaan tarvitsemaani apua. Sukeltaminen ilman kaveria tai ryhmästä erottaminen olisi voinut johtaa katastrofaaliseen lopputulokseen tässä tilanteessa.

Rauhallisena pysyminen ja vaihtoehtojen harkitseminen ovat tärkeitä osia ongelmien ratkaisussa. Kun ystäväni tuli avuksi, minulla oli vielä aikaa pudottaa painoni. Minulla ei ollut vähän ilmaa, enkä ollut saavuttanut kriittistä syvyyttä hengittämäni nitroksiseokselle. Oikea-aikaiset toimet katkaisivat tapahtumaketjun ja estivät ongelman kärjistymisen.

Tilannetietoisuus on ylivoimainen taito, jota tarvitaan turvalliseen sukeltamiseen ja nopeaan reagoimiseen. Tässä tapauksessa sekä pelastajani että minä olimme tarkkaavaisia ja pystyimme siksi välttämään tapauksen. Pelastustaidot eivät tarkoita vain muiden sukeltajien auttamista. Itsepelastuskyvyt – samoin kuin sen tietäminen, milloin tarvitset apua ja halukkuus pyytää sitä – ovat yhtä tärkeitä.

Tietoa artikkelin kirjoittajasta

Patty Seery (MHS, armeijan terveydenhuoltojärjestelmä) liittyi DANiin (Divers Alert Network) vuonna 2008. Hänen mukanaan DANin käyttöön siirtyi tällöin myös yli 30 vuotta kokemusta terveystalvelujen tarjoajana ja alan kouluttajana sekä elvytyskouluttajana ja kouluttajien valmentajana. Lisäksi hän oli laitesukelluskouluttaja ja laitesukelluskurssien ohjaaja. Hän on toiminut DANilla koulutuspäällikkönä ja samaan aikaan kehittänyt myös DANin nykyiset ensiapukurssit. Eri lajien sukeltajat hyödyntävät edelleenkin näitä kursseja. Samoin niitä käyttävät monet sukellusjärjestöt kansainvälisesti. Tämän artikkelin ensimmäisen julkaisukerran jälkeen Patty Seery on siirtynyt muihin tehtäviin laitesukelluksen parissa.

Kääntäjä: Marianna Rantanen